

การประยุกต์ใช้พลังงานขีดแบ่งความเสียหายของมังคุดเมื่อรับภาระกระทำแบบกระแทก The Application of Damage Threshold Energy in Mangosteen Subjected to Impact Loading

อุดมศักดิ์ กิจทวี¹ และ ศิวลักษณ์ ปรูวิรัตน์²
Udomsak Kitthawee¹ and Siwalak Pathaveerat²

Abstract

The research was conducted to apply the threshold energy of mangoesteen damage subjected to impact loading. The threshold energy of mangoesteen damage which acquired from all dark purple mangoesteen in particular treatment after subjected by impact loading was evaluated. The mangoesteen fruit was damaged by cylindrical steel rod with a 6 mm diameter spherical tip which installed on impact tester. By using valued as threshold energy (15.7 mJ), weight of impactor (13 grams), radius of curvature on impactor tip (3 mm), young modulus of mangoesteen (9,920 pascal), and average weight of mangoesteen (80 gram), the developed equation of impacting of two elastic sphere by Chen and Ruiz-Altisent (1996) was apply to impact of mangoesteen. When the mangoesteen impacted each others, the result showed that the maximum deformation of mangoesteen was 1.8 cm, the impacting velocity was 1.20 meter per second, and the maximum of height limit was 7.3 cm.

Keywords: mangoesteen, threshold energy, spherical impactation

บทคัดย่อ

งานวิจัยเพื่อพัฒนาการประยุกต์การใช้พลังงานขีดแบ่งความเสียหายของมังคุดเมื่อรับภาระกระทำแบบกระแทก ค่าพลังงานขีดแบ่งความเสียหายของผลมังคุดระยะสีม่วงดำซึ่งเกิดความเสียหายทุกผลในทรีดเมนท์ เมื่อได้รับภาระกระทำแบบกระแทกด้วยหัวกระแทกขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มิลลิเมตร ที่ติดตั้งกับเครื่องกระทำแบบกระแทก ใช้ค่าพลังงานขีดแบ่ง (15.7 มิลลิจูล), น้ำหนักหัวกระแทก (13 กรัม), รัศมีความโค้งหัวกระแทก (3 มม.), ค่าโมดูลัสยืดหยุ่นของมังคุด (9,920 ปาสคาล) และน้ำหนักค่าเฉลี่ยของมังคุด (80 กรัม) มาประยุกต์ใช้กับทฤษฎีการชนกันของทรงกลมยืดหยุ่นสองลูก ผลปรากฏว่า มังคุดจะมีค่าระยะยุบตัวสูงสุดคือ 1.8 เซนติเมตร ความเร็วขณะกระแทก 1.20 เมตรต่อวินาที และความสูงมากที่สุดเมื่อมังคุดชนกับมังคุดด้วยตัวเองจนเกิดความซ้ำทุกผลคือ 7.3 เซนติเมตร ซึ่งเป็นค่าความสูงที่แนะนำต่อผู้ขายหรือผู้ขนส่ง

คำสำคัญ: มังคุด พลังงานขีดแบ่ง การชนทรงกลม

คำนำ

มังคุดเป็นผลไม้หนึ่งที่มีรสหวานอมเปรี้ยวและถูกปากคนไทยและต่างชาติ อีกทั้งยังเป็นที่ต้องการของทั้งในและต่างประเทศ คุณภาพของมังคุดที่ผลิตได้เป็นปัญหาที่สำคัญ คุณภาพของมังคุดส่วนใหญ่ดูจากรูปร่าง ขนาด น้ำหนัก สี ความมันวาว และยังมีเรื่องของยาง เปลือกแข็งและคุณภาพภายในเช่น เนื้อแก้วอีกด้วย ปัญหาคุณภาพส่งผลต่อราคาขายของมังคุดทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะปัญหาเปลือกแข็งของมังคุดซึ่งสามารถเกิดได้ง่ายถึงแม้มังคุดจะมีเปลือกหนาก็ตาม แม้ว่าการแข็งของเปลือกมังคุดจะไม่ส่งผลกระทบต่อเนื้อข้างในของผลมังคุดที่รับประทาน แต่การแข็งของเปลือกผลมังคุดก็แสดงว่าผลมังคุดนั้นมีคุณภาพไม่ดี และผู้บริโภคไม่นิยมซื้อผลมังคุดที่มีเปลือกแข็ง(สายชล และสมศักดิ์, 2548)

ในปี 2554 มีการส่งออกมังคุด 111,717 ตัน คิดเป็นมูลค่า 2,070 ล้านบาท(สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2555) ความเสียหายหลังการเก็บเกี่ยวของผลมังคุดที่พบ ณ จุดรับซื้อในจังหวัดจันทบุรีและชุมพร ประกอบด้วย ผลร่วง เปลือกแข็ง ผิวฉีกหรือผิวลาย ซึ่งเป็นความเสียหายที่สามารถสังเกตได้จากภายนอก และความเสียหายภายในเช่น เนื้อแก้ว ยางไหล เนื้อเน่าหรือในบางผลมีการผสมของความเสียหายมากกว่า 1 แบบ ความเสียหายแบบต่างๆ (Pushparikash, 2006)สามารถแบ่งได้ดังนี้คือ ผลร่วง เปลือกแข็ง ผิวฉีก ตาหนิภายใน มังคุดกลุ่มนี้มีทั้งที่คัดทิ้งและคัดแยกไปขายในราคาต่ำประมาณ 3-8 บาทต่อกิโลกรัม ลักษณะความเสียหายที่มีปริมาณมากที่สุดคือ มังคุดผิวฉีกหรือลาย ซึ่งทำให้มูลค่าของมังคุดลดลงอย่าง

¹ ศูนย์เครื่องมือปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จ.กรุงเทพฯ 10700

¹ Suan Dusit Scientific Equipment Center, Suan Dusit Rajabhat University, Bangkok, 10700

² ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม 73140

² Department of Agricultural Engineering, Faculty of Engineering at Kamphaengsaen, Kasetsart University, Kamphaengsaen, Nakhoonthom, 73140

มาก พินิตา และบัณฑิต (2549) พบว่าปริมาณมังคุดเปลือกแข็งกระจายในผู้ค้าเร่ ตลาดสด และซูเปอร์มาร์เก็ต เฉลี่ยสูงถึง 33.4% ดังนั้นอาการเปลือกแข็งในมังคุด สามารถพัฒนาได้ต่อเนื่อง ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างจึงเป็นเหตุผลสำคัญในการพิจารณาถึงในแง่มุมมองต่างๆจากการทดลองเพื่อหาผลในการนำไปปรับใช้ในทางอุตสาหกรรมต่อไป งานวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาการประยุกต์ใช้พลังงานขีดแบ่งความเสียหายของมังคุดเมื่อรับภาระกระทำกระทึก

อุปกรณ์และวิธีการ

ผลมังคุดถูกนำมาจำนวน 720 ผลจากสวนที่ อ.หลังสวน จ.ชุมพร โดยทำการเลือกผลที่มีขนาดใกล้เคียงกันคือน้ำหนักประมาณ 76-100 กรัม แบ่งเป็นสองวัยคือวัยสีเขียว (380 ผล) และวัยสีม่วงดำ (340 ผล) จากระดับสีของมังคุด 7 ระดับ ทำการคัดเลือกผลที่ไม่ได้รับความเสียหายจากโรคหรือแมลงรวมถึงเชิงกลอื่นๆผลมังคุดจะถูกขนส่งจากสวนมาทดสอบที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ประเมินการเกิดความเสียหายกับผลมังคุดที่ให้อาหารแบบกระทำกระทึกโดยใช้อุปกรณ์วัดสมบัติการกระทำกระทึกของบัณฑิต และอุดมศักดิ์ (2547) โดยเปลี่ยนระดับพลังงานคำนวณจาก

$$\text{Impact Energy} = mgh$$

เมื่อ m = มวลของหัวกระทึก, g = ความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลก และ h = ความสูงของหัวกระทึก โดยการเพิ่มความสูงจาก 1 เซนติเมตร และเพิ่มครั้งละ 1 เซนติเมตรทุกๆ 20 ผล

หลังจากให้อาหารมังคุดด้วยเครื่องมือวัดสมบัติการกระทำกระทึกแล้วทำการเก็บรักษาเป็นเวลา 24 ชั่วโมง หลังจากนั้นทำการผ่าเพื่อตรวจสอบรอยชำที่ที่เกิดขึ้น แล้วทำการวิเคราะห์หาคำนวนปริมาตรความชำจากสูตร $V = (\pi/8)w^2d$ (Chen and Sun, 1981) เมื่อ w = ความกว้างของรอยชำ (mm) และ d = ความลึกของรอยชำ (mm) คำนวนความน่าจะเป็นจากความน่าจะเป็นของการชำ = จำนวนผลที่ชำ / จำนวนผลชำในแต่ละระดับพลังงาน

นำค่าระดับพลังงานซึ่งมีความน่าจะเป็นของการชำเท่ากับหนึ่งเป็นค่าพลังงานขีดแบ่ง (Kitthawee *et al.*, 2011) เพื่อนำไปคำนวณหาความสูงมากที่สุดเมื่อมังคุดตกกระทบด้วยตัวเองโดยไม่เกิดการชำทุกผล Chen *et al.* (1996) ได้นำเสนอทฤษฎีการชนกันของทรงกลมแบบยืดหยุ่น

$$D = \left[\frac{5 V^2}{4 n n_1} \right]^{2/5} \quad (1)$$

$$n_1 = \frac{m_1 + m_2}{m_1 m_2} ; n = \frac{4 E}{3 (1 - \mu^2)} \left(\frac{R_1 R_2}{R_1 + R_2} \right)^{1/2}$$

ที่ซึ่ง D = การเปลี่ยนรูปมากที่สุดของทรงกลม (mm), V = ความเร็วก่อนชนของทรงกลม (m/s^2), m_1 = มวลของทรงกลมหนึ่ง (kg), m_2 = มวลของทรงกลมหนึ่ง (kg), E = โมดูลัสยืดหยุ่นของทรงกลม (Pa), μ = Poisson's ratio ของทรงกลม, R_1 = รัศมีความโค้งของทรงกลม (m), R_2 = รัศมีความโค้งของทรงกลม (m)

ผลและวิจารณ์

การกระทำกระทึกระหว่างผลไม้เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดความเสียหายในการระบบเกี่ยวกับวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว (Kitthawee *et al.*, 2011) ความเร็วสูงสุดที่กระทบกันระหว่างผลไม้เป็นค่าที่สามารถช่วยในการออกแบบการคัดแยก ขนส่งบรรจุเกี่ยวกับผลไม้หลังการเก็บเกี่ยวโดยเฉพาะมังคุด

ปริมาตรความชำและพลังงานการกระทำกระทึก มีความสัมพันธ์กันเป็นลักษณะเส้นตรงดังภาพที่ 1 (a) มังคุดทั้งสองระดับมีความสัมพันธ์ตามสมการดังนี้

$$\text{มังคุดสีม่วงดำ} \quad \text{Bruise volume} = 8.49 * (\text{พลังงานการกระทำกระทึก}) - 4.73$$

$$\text{มังคุดสีเขียว} \quad \text{Bruise volume} = 5.91 * (\text{พลังงานการกระทำกระทึก}) - 9.27$$

จากความสัมพันธ์ระหว่างปริมาตรความชำและพลังงานการกระทำกระทึก มังคุดสีม่วงดำมีความชันสูงกว่าแสดงว่า มังคุดสีม่วงดำเกิดปริมาตรความชำได้ง่ายกว่ามังคุดสีเขียว

Figure 1(b) แสดงความน่าจะเป็นของการเกิดการชำ (P) และพลังงานแบบกระทำกระทึกของมังคุดทั้งสองระดับสี โดยมังคุดทั้งสองมีความสัมพันธ์ดังสมการ

$$\text{มังคุดสีม่วงดำ} \quad P = 0.025 * (\text{พลังงานการกระทำกระทึก}) + 0.609$$

$$\text{มังคุดสีเขียว} \quad P = 0.022 * (\text{พลังงานการกระทำกระทึก}) + 0.560$$

จากความสัมพันธ์ระหว่างความน่าจะเป็นของการเกิดการชำและพลังงานการกระทำกระแทก มังคุดสีม่วงดำมีความต้านสูงกว่ามังคุดสีชมพู แสดงว่ามังคุดสีม่วงดำมีโอกาสเกิดปริมาตรความชำได้ง่ายกว่ามังคุดสีชมพู

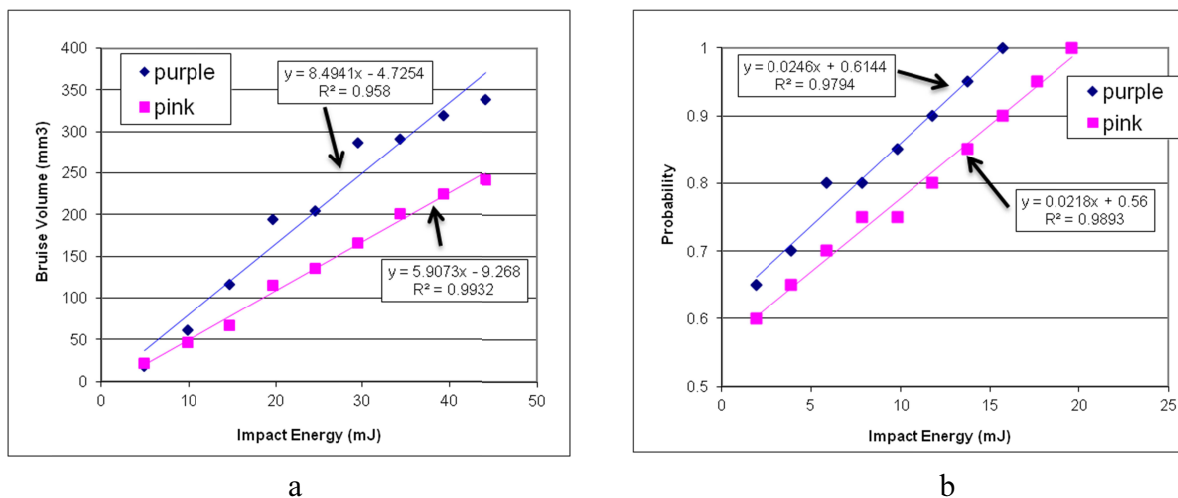

Figure 1 Hard rind evaluation on impacted mangosteen
 a) relationship between bruise volume and impact energy ($R_2=0.96$)
 b) relationship between probability and impact energy ($R_2=0.98$)

Table 1 Bruise volume and threshold energy of both maturity mangosteen after impact loading

Maturity	Bruise Volume (mm ³)	Threshold Energy (mJ)
Purple	116.3 (56.9)	15.7
Pink	115.0 (54.0)	19.6

จาก Table 1 แสดงปริมาตรความชำและพลังงานขีดแบ่ง (threshold energy) ของมังคุดทั้งสองระดับ จากการรับ การกระทำกระแทก โดยในมังคุดสีม่วงดำมีปริมาตรความชำ 116.3 ลูกบาศก์มิลลิเมตรเมื่อได้รับ พลังงานขีดแบ่งที่ 15.7 มิลลิ จูล และในมังคุดสีชมพูให้ค่าปริมาตรที่น้อยกว่าไม่มากนักและมีพลังงานขีดแบ่งที่มากกว่าของมังคุดสีม่วงดำคือ ปริมาตรความ ชำ 115.0 ลูกบาศก์มิลลิเมตรเมื่อได้รับพลังงานขีดแบ่ง 19.6 มิลลิจูล มังคุดสีชมพูต้องใช้พลังงานขีดแบ่งมากกว่ามังคุดสีม่วง ดำเพื่อสามารถทำให้เกิดมังคุดชำทุกผล

ดังนั้นผลมังคุดที่ถือว่าชำได้ง่ายคือผลมังคุดสีม่วงดำซึ่งมีค่าพลังงานขีดแบ่ง 15.7 มิลลิจูล จึงได้ทำการนำพลังงานขีด แบ่งของผลมังคุดสีม่วงดำเมื่อรับภาระกระทำแบบกระแทกซึ่งพบได้ทั่วไป ประยุกต์ใช้กับทฤษฎีการชนของทรงกลมแบบ ยืดหยุ่น

สมมติผลมังคุดมีคุณลักษณะสมบัติยืดหยุ่น เมื่อหัวกระแทกขนาด 13 กรัมกระแทกกับมังคุดสีม่วงดำ เช่นเดียวกับ การกระแทกของทรงกลมยืดหยุ่น 2 ลูกชนกัน จาก Table 1 ระดับพลังงานขีดแบ่งสำหรับมังคุดสีม่วงดำคือ 15.7 มิลลิจูล ซึ่ง สัมพันธ์กับความสูงคือ $ความสูง = \frac{พลังงาน}{(มวล \times ความเร่ง)}$ ดังนั้น $ความสูง = \frac{0.0157}{(0.013 \times 9.807)} = 0.123$ เมตร หรือ 123 มิลลิเมตร ดังนั้นความเร็วสุดท้ายก่อนกระทบจึงมีค่าความเร็ว $= \sqrt{2gh} = \sqrt{2 \times 9.807 \times 0.123} = 11.55$ เมตร/วินาที

เมื่อทำการพิจารณา ให้เป็นการชนกันระหว่างหัวกระแทกและมังคุด โดยหัวกระแทกหนัก 0.013 กิโลกรัม, รัศมีความ ไค้งของหัวกระแทก 0.003 เมตร, มังคุดหนัก 0.080 กิโลกรัม, รัศมีความไค้งของมังคุด 0.025 เมตร, ค่าโมดูลัสยังของมังคุด 9.920 ปาสคาล, อัตราส่วนนิวซของ 0.25 นำไปแทนค่าในสมการที่ 1 จะได้ดังนี้

$$n_1 = (0.013 + 0.080) / (0.013 \times 0.080) = 89.42 \text{ kg}^{-1}$$

$$n_2 = \frac{4}{3} \times \frac{9920}{1 - (0.25)^2} \left[\frac{0.003 \times 0.025}{0.003 + 0.025} \right]^{-1} = 730.18 \text{ kg}/(\text{s}^2 \text{m}^{1/2})$$

$$D = \left[\frac{5}{4} \frac{(1.55)^2}{(730.18)(89.42)} \right]^{2/5} = 0.0184 \text{ m}$$

ในกรณีที่ผลมังคุดเกิดการชนกันเองระหว่างมังคุดด้วยกัน โดยมีขนาดผลเท่ากัน และการชนกันไม่เกิน bioyield point จึงได้สมการใหม่ดังนี้

$$n_1 = 2 / m_2 = 2 / 0.080 \quad ; \quad n = {}_2 \frac{4}{3} \times \frac{9920}{1 - (0.25)^2} \left[\frac{R_2}{2} \right]^{1/2} = 1.41 \times 10^4 \left[\frac{0.025}{2} \right]^{1/2}$$

$$n_2 \cong 25 \text{ kg}^{-1} \quad ; \quad n_2 = 1577.37 \text{ kg}/(\text{s}^2 \text{ m}^{1/2})$$

$$\text{จากสมการที่ 1} \quad D = 0.0184 \left[\frac{5}{4} \times \frac{V^2}{25 \times 1577.37} \right]^{2/5}$$

$$V \cong 1.20 \text{ m/s}$$

$$\text{และได้ว่า} \quad h, \text{ ความสูง} = V^2 / (2 * g) = 1.20^2 / (2 * 9.807) \\ = 0.073 \text{ เมตร หรือ } 7.3 \text{ เซนติเมตร}$$

ดังนั้นมังคุดจะต้องมีความเร็วไม่เกิน 1.20 เมตรต่อวินาที หรือ ความสูงที่มังคุดกระทบกันเองไม่ควรเกิน 7.3 เซนติเมตร เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดรอยขีด หรือหลีกเลี่ยงการเกิดการเปลือกแข็งในมังคุดสีม่วงดำ

สรุปผลการทดลอง

ค่าพลังงานขีดแบ่งความเสียหายของผลมังคุดระยะสีม่วงดำซึ่งเกิดความเสียหายทุกผลในทรีนเมนท์ เมื่อได้รับภาระกระทำแบบกระแทกด้วยหัวกระแทกขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มิลลิเมตร ที่ติดตั้งกับเครื่องกระทำแบบกระแทก ใช้ค่าพลังงานขีดแบ่ง (15.7 มิลลิจูล), น้ำหนักหัวกระแทก (13 กรัม), รัศมีความโค้งหัวกระแทก (3 มม.), ค่าโมดูลัสยืดหยุ่นของมังคุด (9,920 ปาสคาล) และน้ำหนักค่าเฉลี่ยของมังคุด (80 กรัม) มาประยุกต์ใช้กับทฤษฎีการชนกันของทรงกลมยืดหยุ่นสองลูก ผลปรากฏว่า มังคุดจะมีค่าระยะยุบตัวสูงสุดคือ 1.8 เซนติเมตร ความเร็วขณะกระแทก 1.20 เมตรต่อวินาที และความสูงมากที่สุดเมื่อมังคุดชนกับมังคุดด้วยกันเองจนเกิดความชำรุดคือ 7.3 เซนติเมตร ซึ่งเป็นค่าความสูงที่แนะนำต่อผู้ขายหรือผู้ขนส่ง

คำขอขอบคุณ

ขอขอบคุณโครงการปริญญาเอกกาญจนาภิเษก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เอกสารอ้างอิง

- บัณฑิต จริโมภาส และ อุดมศักดิ์ กิจทวี. 2547. การรับรู้ความแน่นเนื้อของผลมะม่วงภายใต้การกระทำกระแทก. วิศวกรรมสาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 18(52). 19-26.
- พนิดา บุษปฤกษ์ และ บัณฑิต จริโมภาส. 2549. ความเสียหายหลังการเก็บเกี่ยวและสมบัติเชิงกลบางประการของมังคุด. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 37(2 พิเศษ) : 242-245.
- สายชล เกตุษา และ สมศักดิ์ อดิษฐ์. 2548. การแข็งของเปลือกผลมังคุดหลังการตกกระทบ. วารสารราชบัณฑิตยสถาน. ปีที่ 30 (3): 632-639.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2555. ข้อมูลการผลิตสินค้าเกษตร. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.oae.go.th/main.php?filename=agri_production (13 สิงหาคม 2555).
- Chen, P. and Z. Sun. 1981. Impact Parameters Related to Bruise Injury in Apples. American Society of Agricultural Engineer Paper No. 81-3041.
- Chen, P., M. Ruiz-Altisent and P. Barreiro. 1996. Effects of impact mass on firmness sensing of fruits. Transactions of the ASAE. 39(3): 1019-1023.
- Kitthawee, U., S. Pathaveerat, T. Srirungrang and D. C. Slaughter. 2011. Mechanical bruising of young coconut. Biosystems Engineering. 109: 211-219.
- Pushpariksha, P., P. Singh, B. Jarimopas and A. Janhirun. 2006. Post-harvest Losses and Performance Comparison of Wholesale Packing of Mangosteen fruit Under Simulated Vibration. In: Proceedings of 15th IAPRI World conference on packing: technical session. October 3-5, Tokyo. (285-289 pp.)